

Bemærkninger til forslaget

Danmark har i dag kulturaftaler med de østeuropæiske lande, herunder Albanien, og i 1983 blev der indgået en aftale også med Kina. Kulturaftalerne udtrykker ikke nødvendigvis overensstemmelse med aftalelandets politik, ofte tværtimod. De udtrykker et ønske om på trods af mulige politiske meningsforskelle at bidrage til international forståelse og til udbygning af de menneskelige kontakter. Efter forslagsstillernes opfattelse er Cuba et land, Danmark bør kende langt bedre, end tilfældet er i dag. Inden for undervisning, forskning, arkitektur, sport og musik har Cuba særdeles meget at byde på.

Den 30. maj 1985 modtog kulturministeren en skriftlig henvendelse fra folketingsmedlemmerne Stinus (RV), Anne Grete Holmsgård (VS), Kjeld Olesen (S) og Gert Petersen (SF), hvori der ytredes ønske om oprettelse af en kulturaftale med Cuba. Ministeren svarede, at hun vanskeligt kunne se noget behov for indgåelse af en kulturaftale med Cuba og i øvrigt ikke fandt anledning til at foretage sig videre på det foreliggende grundlag.

Efter forslagsstillernes opfattelse er dette ikke en tilfredsstillende udgang på sagen. På en konference i Cuba i maj 1984 om de kulturelle og økonomiske forbindelser mellem Cuba og de nordiske lande kom det frem, at Cuba er positiv over for en aftale og har haft følere ude om den danske regerings holdning. Det kom frem, at Finland allerede

har en kulturaftale, og at Sverige er ved at lægge sidste hånd på en aftale. Det var generelt indtrykket, at Cuba ønsker at udvide de økonomiske og kulturelle kontakter til Vesteuropa, utvivlsomt ud fra et ønske om at mindske den ensidige afhængighed af Sovjetunionen, som USAs blokade har bragt landet i. Det bør også nævnes, at Cuba i forvejen har kulturaftaler med EF-lande som Grækenland, Spanien, Italien og Frankrig samt aftaler om teknisk og videnskabeligt samarbejde med Norge, Holland, Østrig og England.

Efter forslagsstillernes opfattelse vil en kulturaftale kunne bidrage til at udvide vort kendskab til et land og til en region, som vi i Danmark har alt for ringe kendskab til. På Helsingforskonferencen 1975 blev det stadfæstet, at de kulturelle og menneskelige kontakter på tværs af de politiske skel i Europa bør forøges. Ud fra dette synspunkt har Danmark i dag kulturaftaler med Warszawapagtlandene. Det kan naturligvis kun dybt beklages, at de østeuropæiske lande har vist sig så modvillige over for at udvide de ikke-officielle kontakter, f.eks. gennem friere praksis med hensyn til udrejsetilladelser, turisme etc.

Ud fra ønsket om at bidrage til den internationale forståelse bør Danmark på linie med en lang række andre vesteuropæiske lande indgå en kulturaftale med Cuba. En sådan aftale bør efter forslagsstillernes opfattelse kunne træde i kraft fra kalenderåret 1988.